

Lyhennysoita.

Avskrift.

Kungl. Svenska Beskickningen

i London.

27 Portland Place

Avdelning B.

W.1.

den 19 juni 1942.

Herr Envoyé,

Jag ber härmed få avgiva en redogörelse för mitt besök på Isle of Man den 9 -11 juni 1942.

Interneringslägren i Douglas äro inrymda i en rad hotell. Rummen äro enkla, men inga större anmärkningar kunna göras mot dem. Somliga internerade ha turen att bo ensamma, medan andra få samsas fyra i ett rum. Förplägnaden anses allmänt vara god, även om en eller två klagade över att de få för litet smör och färsk fisk. Det har emellertid varit ont om fisk i hela England en längre tid, och befälet sade sig vänta en förbättring i fisksituationen på ön inom kort.

Hälsotillståndet var gott. Särskilt finnarna ha emellertid en alltför liten gård att röra sig på, ungefär 10 x 100 meter, varför det är rätt trångt, om alla 300 önska lufta på sig på en gång. Kommandanten för lägret säger sig ha gjort upprepade framställningar om ökat utrymme, men dessa ha avslagits under motiveringen, att inga ändringar äro påkallade, eftersom de flesta finnarna snart komma att fri-

Herr Envoyén m.m.

P.B. Johansson,
Kungl. Utrikesdepartementet, avd. B.

Stockholm.

givas. Varje dag utom söndagar anordnas promenader,^{men} fin-
narna visa ringa intresse för dessa, utan högst 20, ibland
blott 4 å 5, begagna tillfället att få litet motion. När
promenaderna en gång i veckan leda till biografen, eller när
det i stället blir fotboll, är anslutningen emellertid
desto livligare.

Bland sjömännen finnas givetvis en del sämre element,
som hopsamlats från världens alla hörn, och i början lär
slagsmål och uppträden ha förekommit. Ordningen i lägret
sådes emellertid kunna vara mönstergill, sedan ^{en} effektivare
kontroll över slutsänkningen införts. Ingen får längre
mer än en flaska öl om dagen. Tidigare kunde törstiga per-
soner tillhandla sig även kamraternas ransoner.

En del klagomål framfördes av några finnar mot läkar-
vården, i synnerhet som det tycks vara svårt att få speci-
alvård t.ex. för reumatiska åkommor.

Som befäl och manskap behandlas på samma sätt och
bo tillsammans, klagade några av kaptenerna över att deras
auktoritet bland folket undergrävdes. Då jag hörde mig för
härom hos kommandanten, erinrade han om att någon differentie-
ring icke kunde göras bland civilinternerade. Han påpekade också,
att stora svårigheter med servering, städning och särskilt
matlagning skulle uppstå, om befälet skulle be separat, ty
endast få av dessa skulle ha råd att anställa kock och
uppassare. Som ett alternativ kunde de givetvis begära
att bli behandlade som krigsfångar och kunde då beordra
manskapet till handräckning, men skulle i stället icke kunna

frigivas.

De, som önskade, kunde få arbete, men dagsinkomsten, 6 pence å 1 shilling, frestade icke någon av finnarna, vilka vant sig vid betydligt större inkomster till sjöss, och då nu de medellösa få understöd, är det ingen som behöver mera pengar, ty knappast någonting finnes att köpa. På den inom lägret existerande "svarta marknaden" lär cigaretter kosta upp till 1 shilling styck, då ransonen, ehuru densamma som för de brittiska trupperna, är mycket liten. Jag tänker därför delvis återgå till att såsom tidigare sända cigaretter härifrån. Medan de, som icke röka, kunde få lyfta sina 7 shillings i veckan som vanligt, skulle rökarna kunna få 3/6 kontant och cigaretter för resten.

I "finnkampen" talade jag med några av sjömännen och nästan alla av befälet. Camp Leader är kapten Barck och icke som jag tidigare skrivit kapten Isaksson. Den senare sköter kontorsgöromålen med hjälp av styrman Laukka. Ett mycket gott samarbets rådde mellan dem och löjtnant Cochrane, Intelligence Officer och på sätt och vis förbindelseofficer mellan finnarna och de engelska myndigheterna. Cochrane har varit 12 år i Finland och talar både finska och svenska flytande och utan brytning.

Sjömännen hade många bekymmer, särskilt ifråga om avräkningar och krigerskattlägg, vilka vi med generalkonsulatets hjälp skola försöka klara ut åt dem. Såsom väl framgått av

ett telegram häromdagen, äro många av dem oroliga för sina familjer. Om dessa icke längre få understöd när familjeförsörjarna frigivas och få arbete t.ex. i jordbruket med en inkomst av 2 3 per vecka, föredraga vederbörande att stanna kvar i lägret. Omkring 80 man ha nu frigivits, och även om det går långsamt, så synas de flesta dock komma ut, en efter en.

/undert./ T. Hagen.